

Op de dag van de Bronkprocessie in Voeren trokken we naar Schophem. Sjeuve liep voorop met de vlag van Het Broederschap van het H. Sacrament. Boven Schietekamer gekomen, waar Nestor Thywissen woonde (nu Rémy Collings), begon het lichtjes te regenen. Pastoor Possen stelde voor even, totdat de bui over was, bij Nestor te schuilen. De ‘Hemel’, de harmonie, mannen, vrouwen en alle schoolkinderen, iedereen vluchtte er binnen. Er was plaats genoeg. Iedereen.....behalve Sjeuve en de twee misdienaars, die bij het kruispuntje van de Ketten al de lichte bocht gepasseerd waren. Bij de eerste huizen van Schophem stonden de mensen buiten. Sommigen mét, anderen zonder paraplu.

Sjeuve had nog steeds niet in de gaten dat de processie hem niet was gevolgd en dat hij helemaal alleen met zijn twee misdienaars aan kwam op zijn gehucht! Toen hij dat ontdekte werd hij zo kwaad, dat hij recht naar zijn huis onder aan de Voer terugkeerde. En de vlag van Het Broederschap onder de poort zette. Pas ’s anderendaags durfde iemand ze terug te halen. En Sjeuve is zeven jaar niet meer met de processie mee geweest!

Als goeie ‘commerçant’ hield hij zich verre van taalpolitiek, schuwde hij alles wat te Vlaams of te Waals was. Zo wilde hij ons eens twee konijnen verkopen. “Zoe’n kastare, god wèt wiewuel ze waoge” (zo’n kastaren, god weet hoeveel ze wegen), prees hij zijn handelswaar met verve aan. “Aha Sjeuve”, vroeg ik, “Vlaamse reuzen zeker?” “Nee, nee”, schrok hij, “Gewoeën Belsje knieng...” (gewoon Belgische konijnen).

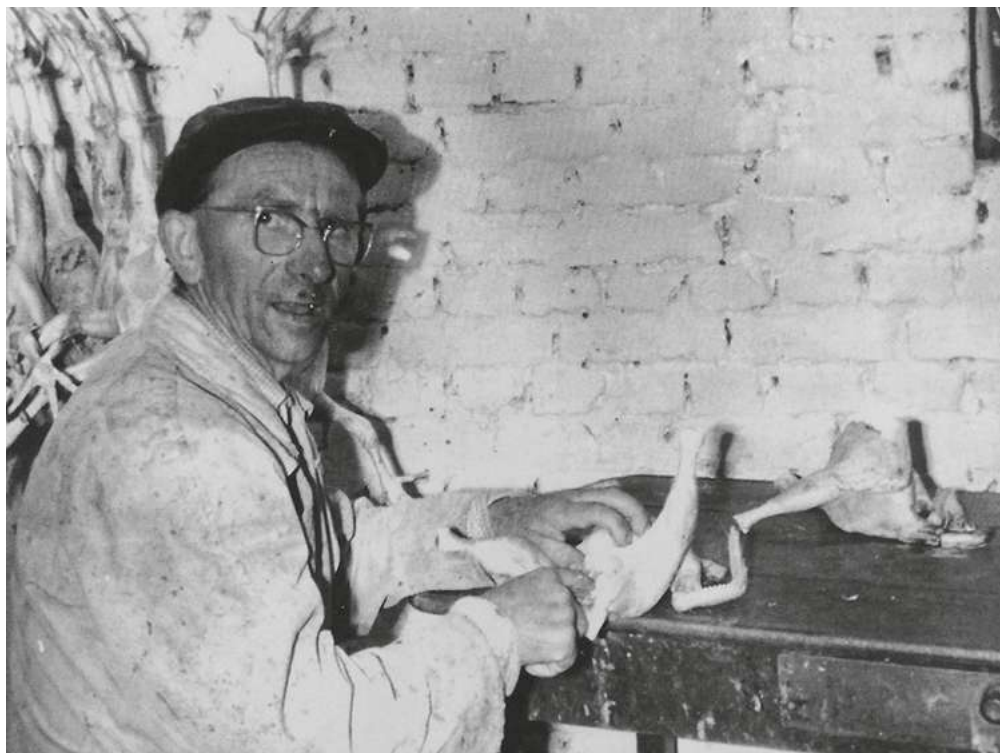
Aanvullingen van Ed de Groot:

Winand

Vermeldenswaard is hoe hij in zijn moestuin zijn eigen ‘huuskesafval’ over het opschietende ‘spoor’ (= prei) uitspreidde. Dat deed hij met een buitgemaakte Duitse helm uit de Tweede Wereldoorlog, die was vastgespijkerd aan een stok.

Trees

Water haalde zij bij de pomp in de Vitchen, met een juk waaraan twee emmers. Later werd het juk vervangen door een kruiwagen met jerrycans. Toen Trees niet meer zo goed ter been was, hielden Alain en Richard, die destijds in het Schaopsheim woonden,



haar. Het einde van het liedje echter was dat Richard de jerrycans droeg en Alain de kruiwagen de berg op duwde met daarin... de Trees!

Sjeuve

Sjeuve stookte een antieke Belgische stationskachel, die het koude ‘bivak’ uitstekend kon verwarmen, uitsluitend met hout en wel zodanig, dat er hele hoogstamboomgaarden in zijn verdwenen!

